

ΈΤΟΣ Γ'.

ΕΦΗΜΕΡΙΣ ΣΑΡΥΡΙΚΗ

ΑΡΙΘ. 140

ΠΕΡΙΟΔΟΣ ΔΕΥΤΕΡΑ

ΕΚΔΙΔΟΜΕΝΗ ΑΓΑΞ ΤΗΣ ΕΒΔΟΜΑΔΟΣ

ΤΙΜΗ ΦΥΛΛΟΥ ΛΕΠΤΑ 10

Τιμή ετησίας συνδρομής προπληρωτίας δια μὲν τὸ Ἐσωτερικὸν δραχμαὶ νέαι 12, διὰ δὲ τὸ Ἐξωτερικὸν 20.
Τὸ Γραφεῖον τῆς ἐφημερίδος, ἐπὶ τῆς ὁδοῦ Σταδίου ἀριθ. 14 ἀπέναντι τῆς Γενικῆς Πιστωτικῆς Τραπεζῆς.

Ἐν Ἀθήναις, τῆ 18 Ὀκτωβρίου 1881.

Αἱ πρὸς τοὺς ὀθωμανοὺς ὑποσχέσεις τοῦ κ. Πρωθυπουργοῦ ἀπέτυχον ὀλοσχερῶς. Ἄλλως δὲ καὶ δὲν ἔσχον σπουδαίαι. Καὶ κατὰ τὴν περίστασιν ταύτην διετρανώθη ὅλη ἡ κλασικὴ ἀνικανότης ἡμῶν πρὸς παγίωσιν κράτους εὐρυτέρου, περιλαμβάνοντος καὶ στοιχεῖα ἀλλότρια πρὸς τὰς ἰδίαις ἡμῶν προλήψεις καὶ ἐξεις. Αἱ ἐφημερίδες ἡμῶν ἀνύψωσαν μέχρις οὐρανῶν τὴν ἐν ταῖς νέαις ἐπαρχίαις συμπεριφορὰν τῶν πολιτικῶν καὶ στρατιωτικῶν ἡμῶν ἀρχῶν, ὡσεὶ εἶχον αὐταὶ μέγα τρόπαιον. Ἄλλ' ὡς τὰ πάντα, ἦτο καὶ τοῦτο μίαν φαντασμαγορίαν, ἐν ψεῦδος, ὅπερ ἐξηπάτησε μὲν τινὰς Φράγγους, δὲν ἠδύνατο ὁμῶς νὰ ἐξαπατηθῇ καὶ τοὺς ἀρχαίους ἐχθροὺς ἡμῶν Ὀθωμανοὺς. Πράγματι ἡ περιλάλητος συμπεριφορὰ τῶν ἀρχῶν μας πρὸς τοὺς Ὀθωμανοὺς συνίσταται εἰς τὸ ὅτι δὲν τοὺς ἐλακομεταχειρίσθημεν ἅμα ἐπιελθόντες εἰς τὰς νέας ἐπαρχίας. Πλὴν ἐρωτήσατε τοὺς γνώσκοντας τὰ πράγματα ἐν τῇ πραγματικότητί των, ἵνα μάθῃτε πῶς ἐννοοῦσιν ἤδη αἱ διοικητικαὶ καὶ δικαστικαὶ ἡμῶν ἀρχαὶ νὰ ἐφαρμόσωσιν ἐκεῖ τὴν ἑλληνικὴν ἰσότητα, ἐξουτελιζέσασαι τοὺς μπεήδες εἰς πᾶσαν εὐκαιρίαν ἀπέναντι τῶν πρώην ὑπηκόων των.

Ἄλλὰ πρὶν ἢ ἐξετάσωμεν κατὰ πόσον ὑπῆρξεν εἰς τὰς ὑποσχέσεις του εὐλικρινῆς ὁ κ. Κουμουνοῦρος, ὀφείλομεν νὰ παραδεχθῶμεν, ὅτι ὑπῆρξε πάντως, ὡς καὶ ἄλλοτε, λίαν ἐπιπόλαιος, ὑποσχεθεὶς εἰς τοὺς μπεήδες, ὅτι αὐτοὶ καὶ οἱ

υἱοὶ των δὲν θὰ ὑποβάλλωνται εἰς στρατιωτικὴν ὑπηρεσίαν. Τοῦτο ἐπὶ τρεῖς ἔτη εἶναι δικαίωμα τῶν Μωαμεθανῶν, μετὰ παρέλευσιν τῶν ὁποίων θὰ ἐκλέξωσι μετὰ τῆς ἑλληνικῆς καὶ τῆς ὀθωμανικῆς ἐθνότητος. Ἄλλ' ἐν θελήσωσι νὰ μείνωσι καὶ νὰ ἐκλέξωσι τὴν ἑλληνικὴν ἰθαγένειαν, τότε ὅποια ἐγγύσεις εἶναι δι' αὐτοὺς ἢ ὑπόσχεσις τοῦ κ. Πρωθυπουργοῦ, ἢ ἔστω καὶ νόμος τῆς Βουλῆς δυνάμενος νὰ καταργηθῇ εἰς πρώτην εὐκαιρίαν; Ἐὰν πράγματι ἡ ἑλληνικὴ κυβέρνησις ἦτο ἀρκούντως ἐπιτηδεῖα καὶ ἀρκούντως φιλόσοφος, ὥστε νὰ δοκιμάσῃ νὰ προσοικειωθῇ τὸ ὀθωμανικὸν στοιχεῖον χάριν μελλόντων σκοπῶν, ὀφείλει νὰ ἐγκαίρως δι' ἀδείας τῆς Βουλῆς καὶ διὰ διεθνοῦς συμβάσεως, ὑπαρχούσης ὑπὸ τὴν ἐγγύσειν ὀλοκληροῦ τῆς Εὐρώπης, ν' ἀπαλλάξῃ πᾶσης στρατιωτικῆς ὑποχρεώσεως ἐπὶ τινὰς γενεὰς τοὺς εὐρισκομένους ἐν ταῖς νέαις ἐπαρχίαις Μουσουλμάνους, νὰ κλονίσῃ κατ' ἰδιαιτέρον τρόπον τὴν περὶ τὰς αὐτῶν ἐνώπιον τῶν Ἑλληνικῶν δικαστηρίων, νὰ διατυπώσῃ εἰδικὸν δι' αὐτοὺς ἐκλογικὸν νόμον, ὅπως ἔχωσι τοὺς ἰδίους αὐτῶν ἀντιπροσώπους, καὶ ἐν γένει ὀφείλει διὰ πράξεως διεθνοῦς καὶ ἀμετακλήτου νὰ δώσῃ εἰς αὐτοὺς ἀνευ βλάβης ἄλλων τὴν ἐξαιρετικὴν ἐκείνην θέσιν, εἰς ἣν ἀνκνίρρητον ἔχουσι δικαίωμα ἐκ τοῦ ἀρχαίου κατακτητικοῦ αὐτῶν ἀξιώματος, ὅπερ δὲν κατελύθη διὰ τῶν Ἑλληνικῶν ὀπλων, ἀλλὰ δι' ἀποφάσεως εὐρωπαϊκῆς, ἥς οἱ Μωαμεθανοὶ τοῦλάχιστον δύνανται ν' ἀμφισβητήσωσι τὸ ἠθικὸν κύρος.

Κατὰ τὴν ἔνωσιν τῆς Ἑπτανήσου μετὰ τῆς Ἑλλάδος ἐξεδηλώθη τὸ πρῶτον τὸ περιωρισμένον τοῦτο τῶν πολιτικῶν ἀνδρῶν τῆς Ἑλλάδος πνεῦμα διὰ τῆς πολυθρῦλῆτος ἀφομοιώσεως, ἣτις πράγματι ἦτο ἀφομοίωσις πρὸς τὴν κακοδιοίκησιν, τὴν ἀνομίαν καὶ τὴν χρεωκοπίαν τοῦ Ἑλληνικοῦ κράτους. Ἡδὲ τὸ αὐτὸ ἐξεδηλώθη πνεῦμα, ἵνα καταδειχθῇ μίαν φορὰν περισσώτερον εἰς τοὺς ἀνατολίτας, πόσον στενὴ καὶ ἀποκλειστικὴ εἶναι εἰς τὰς ἰδέας τῆς περὶ

εξωτερικής πολιτικής ή εθνότης ή αξιοσύνα να δεσπόση της 'Ανατολής.

'Αλλ' ίνα μη νομίζωσιν ήμας υπέρ τὸ δέον ἀφελεῖς, σπεύδομεν νὰ σημειώσωμεν, ὅτι ὑπ' οὐδεμιᾶς πολιτικῆς θεωρίας θεωροῦμεν κατεχόμενον τὸν κ. Πρωθυπουργὸν ἐν τῷ προηγουμένῳ ἐπισημοῦσιν, ἀλλ' ἀπλῶς ὑπὸ τῆς ἐπιθυμίας ἢ ἀπατήσεως τοῦ Ὀθωμανοῦ, νὰ τοὺς πικίη δηλαδὴ, χάριν κοινοβουλευτικῆς ψευδοθρησκείας. 'Αλλ' ἔπρεπεν ὁ Μεσσηνίος νὰ ἐνθυμηθῆ, ὅτι αἱ κενεὶ λέξεις, αἱ ἀνατολικαὶ πονηρικαὶ καὶ αἱ τετραμύνηκι εὐστοφίαι δὲν ἐπιτυγχάνουσι παρὰ τοῖς Τούρκοις τόσον εὐχερῶς. Τὰς ἐπιτεθειδότητας αὐτὰς ἀς τὰς κρατῶμεν διὰ τοῦς ἑυρωπαϊοὺς, οἵτινες, ὡς καὶ ἄλλοτε εἶπομεν, κλασικὴν πάχουσιν ἀμβλυοπικὴν προκειμένου περὶ ἀνατολικῶν προσώπων καὶ πραγμάτων.

ΑΝΕΜΟΜΑΖΩΜΑΤΑ

ΣΠΟΥΔΑΙΑ ΓΝΩΣΤΟΠΟΙΗΣΙΣ. 'Επειδὴ τὰ ἐν τῷ 'Ασμοδαίῳ ἐπ' ἐσχάτων δημοσιευθέντα τεκμήρια τῆς ἀμαθείας καθηγητῶν τινῶν ἐχρησίμευσαν αὐτοῖς ὡς σύστασις παρὰ τῷ ἀρμοδίῳ ὑπουργῷ, προσκαλοῦνται οἱ ἔχοντες ὁμοία προσόντα νὰ καταστήσωσιν αὐτὰ γνωστὰ εἰς τὴν ἡμετέραν ἐφημερίδα, ὅπως δυνηθῶσιν οὕτω καὶ αὐτοὶ νὰ προχθῶσιν.

Τὰ Κράτη τελειοποιοῦνται ὀλίγον κατ' ὀλίγον εἰς τὸν πολιτικὸν καὶ κοινωνικὸν ὀργανισμόν των. Αἱ νέαι ἐπιχειρήματα γίνονται ἤδη ἀφορμὴ ἐπιζήλων τοιοῦτων βελτιώσεων, ἐν οἷς ἀναγράφουσι τὸν τίτλον τοῦ βασισθέντος, ὃν ἐπισήμως ἔλαβεν ἀπὸ τῆς 29 Ἰουλίου ὁ βασισθεὶς πάρεδρος Ἰωάννης Ζαβογιάννης. Πολλοὶ ὁμολογουμένως τῶν ἐλευθέρων ἑλλήνων ΠΟΛΙΤΩΝ δύνανται νὰ ἐπιζητήσωσι τὴν ἀναγνώρισιν τοῦ τίτλου τούτου δι' ἀναφορῶν συνοδευομένων δι' ἀποδείξεων τῶν ἀρμοδίων πολιτικῶν καὶ στρατιωτικῶν ἀρχῶν.

Παρακχελεῖται εὐσεβάστως ὁ κύριος ὑπουργὸς τῆς Παιδείας νὰ πληροφορηθῆ παρὰ τῆς ὑπηρεσίας πόσους μαθητὰς ἔχουσι οἱ κκ. καθηγηταὶ οἱ διδάσκοντες ἐν τοῖς γυμνασίοις τὰς νεωτέρας γλώσσας γερμανικὴν, ἀγγλικὴν καὶ ἰταλικὴν. Δὲν εἶναι δίκαιον οὔτε φιλόανθρωπον, ἕνεκα 150 ἢ διακοσίων δραχμῶν, τὰς ὁποίας κατὰ μῆνα ἐκ τῶν κληροδοτημάτων λαμβάνουσι οἱ ῥηθέντες καθηγηταὶ, νὰ ξεθεά-

ρῶνται ὑπὸ τῆς πολλῆς ἐργασίας. 'Ας διορισθῶσι τοὺλάχιστον καὶ βοηθοὶ αὐτῶν, ἵνα τοὺς ἀνακουφίσωσιν.

Εἰτέτι δὲν ἀνετινάχθη διὰ δυνάμιτιδος ἢ πρὸ τοῦ ἐκ μόνος Πειρικῶς ὄφελος περὶ ἧς τόσος ἀπὸ μὲνός γίνεται λόγος. Δὲν ἀμφιβάλλομεν ὅτι καὶ περὶ τοῦ σπουδαίου αὐτοῦ γεγονότος θὰ κἀμῃ λόγον ἢ 'Εφημερίς τῆς Νεαπόλεως καὶ θὰ συγχρητῶν κ. ἐπὶ τῶν Νεωτικῶν ὑπουργῶν ἐπὶ τῇ ἀναμάκτῳ ἀνατινάξει τῆς ὄφελου.

'Ἡμεῖς οἱ Ἕλληνας πάντοτε εἴμεθα τῶν ἀκρων καὶ δι' αὐτὸ δὲν ὀρθοδοσοῦμεν. Ἰππῆρχεν, ὡς μὰς εἶπον, τάγμα, τὸ 13, τὸ ὅποσον εἶχε λόγον 856 ἀνδρῶν. Τώρα ἠξέυρετε πόσους ἔχει αὐτὸς ὁ λόγος; 9 ἀνδρας. Τὸ δὲ 3ον μηχανικόν, καθὸ μεῖνεν ἐν Ἀθήναις, εἶχε 1600 ἀνδρας καὶ σήμερον ἔχει 77!

'Ἀκρον ἄκρον. Νὰ φουρκίξωσι διότι δὲν ὑπάρχει θέατρον νὰ περῶς τὴν βραδειὰ σου, καὶ νὰ προκηρύσσεται ἡ ἐκδοσις τῶρα... Θεατρικῆς 'Εφημερίδος!!

'Αναγνώσαντες εἰς τὰς ἐφημερίδας, ὅτι συνιστᾶται πηροποιεῖον παρὰ τὰ Πιτήσια, ἐσκέφθημεν ὅτι ἡ ἐπιχείρησις θὰ στηρίζεται εἰς τὸν τύπον, ὃν κατὰ πᾶσαν πιθανότητα θὰ ἔχωμεν καὶ τὸ ἐρχόμενον θέρος, ἀφοῦ δυστυχῶς οὐδὲν σπουδαῖον μέτρον ἐλήθη παρὰ τῶν Ἀρχῶν μας εἰς πρόληψιν τοῦ κκεῖ.

Τὰ ζυθοπωλεῖα παρθεγαγωγεία ὑπερεπλεόνασαν. 'Ἐ τούτων ἐν τῇ κεντρικωτέρῃ τῶν Ἀθηνῶν θέσει φέρεται ἐπιγραφὴν «Ζυθοπωλεῖον ἢ Νεολαίαν». 'Αν ἦτο ἔντυπος, ἢ ἐλέγομεν ὅτι ἦτο τυπογραφικὸν λάθος, ἀντὶ τοῦ «Ζυθοπωλεῖον ἢ νεολέτειρα.»

Ἐκ ποιήματος δοθέντος τῷ κ. Κουμουνδούρω εἰς Τρίκαλα ὑπὸ τοῦ Ἐμπορικοῦ Συλλόγου :

Καλῶς ἔτονε τὸν ἄγγελο τὸ Μέγα Διπλωμάτη
ὄπου ἡ Τουρκιὰ ἔπ' μακρὰ κ' κτάζει μὲ τὸ μάτι
τὸ σοβαρὸ κονδύλι του καὶ τὴ Διπλωματία
ὄπου τὴν ἀποτίναξεν ἀπὸ τὴ Θεσσαλία
χωρὶς τουφέκι καὶ σπαθὶ χωρὶς καπνὸ κι' ἀντάρα.

Νὰ μὴν ἀφήσης, ὑπουργέ, τὴν πένα σ' νὰ στεγνώσῃ
Ὅσῳ νὰ πάμε μέσ' τὴν Πόλ' καὶ τὴν Τουρκιὰ νὰ λυώσῃ.

Δέξου λοιπόν, Ἀλέξανδρε, πατέρη Θεσσαλίας,
Ἄπ' ὄσους ἐλευθέρωσες ἀπὸ τὰς τυραννίας
Εὐχαριστήσεις, χάριτας. Πολύχρονος νὰ ζήσης
Καὶ νὰ τρομάξ' τὴν πένα σου Ἀνατολὴ καὶ Δύσις.
(Φάρος τοῦ Ὀλύμπου, ἀρ. 1090).

!!!

ΔΙΑΒΟΛΟΣΚΟΡΡΙΣΜΑΤΑ

Ὅς νὰ μὴ ἤρκουν οἱ τόσοι πολιτικοὶ λόγοι ἐν τῇ Βουλῇ,
οἱ τῶν meetings, οἱ τόσοι ἐπικήδειοι ἐπιτάφιοι κλπ. κλπ.
κλπ. ἐφευρέθη ἤδη καὶ νέον εἶδος, ἦτοι οἱ κατὰ τὴν ἔναρ-
ξιν τῶν δικαστηρίων. Παρδειγματος χάριν, ἐν Καπερναοὺμ
ἤρξατο μ' ἓνα λόγον περίφημον ὁ κ. Ναοὺμ, ἐν Τρικκάλους
ὁ κ. Δέδες καὶ οὕτω καθεξῆς.

Ἐν Αἰδηψῷ γεροντοπαλλήκρον γνωστὸν τῇ ἡμετέρῃ
κοινωνίᾳ, ὅπερ μετέβη ἐκεῖ πρὸς χρῆσιν τῶν λουτρῶν, ἠρώ-
των ἂν ὑποφέρει ἐκ ρευματισμῶν.

— Ἐγώ, ἀπεκρίθη μετ' ὀργῆς, ἐκ ρευματισμῶν; Ὅχι,
τοῦναντίον μάλιστα.

Ἐν Φαλήρῳ ἐσπέραν τινὰ τοῦ θέρους ἀστερόεσαν τρεῖς
ἀναπαρδιασμένοι ἐπ' κλάττον ὄνειρους.

— Ἐγώ, εἶπεν ὁ εἷς, ἤθελον αὐτὰ τὰ ἄστρα νὰ ἦναι πουγ-
γιὰ γεμάτα χρυσάφι καὶ νὰ ἦναι ἰδικά μου.

— Ἐγώ, εἶπεν ὁ ἄλλος, ἤθελον αὐτὴ ἡ ἀμμος ὅλη
ἦναι χρυσός.

Ὁ τρίτος ἐσιώπα.

— Σὺ τί ἤθελες; τὸν ἠρώτησαν.

— Νὰ ἀποθάνετε καὶ οἱ δύο καὶ νὰ σὰς κληρονομήσω.

Ἡ σκητὴ ἐν τῷ μεταξὺ Ἀθηῶν καὶ Θηβῶν Λεωφορείῳ
Ὁ φίλος Π. ταξιδεύων ἐν νυκτὶ καὶ μὴ δυνάμενος νὰ κοι-
μηθῆ διότι εἶχε θέσιν ἐν τῷ μέτῳ ἄλλων, λέγει πρὸς τὴν
κατέχοντα τὴν γωνίαν.

— Δός μου τὴν θέσιν σου.

— Διατί;

Καὶ μὲ ὕφος μυστηριώδες τῷ ἐπιλέγει :

— Θὰ σοῦ εἰπω ἀργότερα.

Ὁ κατέχων τὴν γωνίαν φοβηθεὶς τῷ παραχωρεῖ τὴν
θέσιν του.

Περαιτέρω τὸν ἐρωτᾷ καὶ πάλιν, ἀλλ' ὁ Π. μυστηριώδως
πάντοτε τοῦ λέγει :

— Σούτ, μὰς ἀκούουν, ἀργότερα.

Τέλος, ὅτε ἐφθασαν εἰς Θήβας :

— Διατί μοῦ ἐζήτησες τὴν θέσιν μου;

— Διότι ἦτο καλλίτερη ἀπὸ τὴν ἰδικήν μου.

ΓΝΩΣΤΟΡΟΙΗΣΙΣ

Παρακαλοῦνται οἱ ἐν ταῖς ἐπαρχίαις καὶ οἱ ἐν τῷ ἐξωτερικῷ συν-
δρομηταὶ τοῦ Ἀσμοδαίου, ὡσὺν ἡ συνδρομὴ λήγει τὴν 15 τῆς
μηνός, νὰ ἀνανεώσωσιν αὐτὴν ἐγκαίρως, ἀποστέλλοντες πρὸς τὴν
διεύθυνσιν τὸ ἀντίτιμον αὐτῆς, ἵνα μὴ διακοπῆ ἡ ἀποστολὴ τοῦ
φύλλου. Πρὸς τούτοις παρακαλοῦνται οἱ ἐπιθυμοῦντες νὰ ἐγγρα-
φῶσι συνδρομηταὶ νὰ γνωστοποιήσωσι τοῦτο εἰς τὴν διεύθυν-
σιν τῆς ἐφημερίδος ἐν ὁδῷ Σταδίου ἀριθ. 14 ἀπάναντι τῆς Πιστο-
γραπίδος, ἀποστέλλοντες συγχρόνως καὶ τὴν ἐτησίαν συνδρομὴν.
Τὸ φύλλον πωλεῖται ἐν τῷ γραφεῖῳ καὶ ἀνά τὰς ὁδοὺς ἀπὸ
λεπτ. 10.

Ὁ Ἀσμοδαῖος θὰ ἐκδίδεται καὶ ἐκτάκτως ὑσάκις ἡ ἀθηναῖα
κοινωνία τῷ παρέχει ἀφρονότεραν τροφήν.

Ὁ Ἀσμοδαῖος δημοσιεύει εἰδοποιήσεις καὶ μὲ εἰκόνας.

Ὁ γνωστὸς ἐμπορορράπτῃς κ. Θ. ΧΑΛΚΩΜΑΤΑΣ εἰδὼς
ποιεῖ τοὺς πελάτας του ὡς καὶ τὸ κοινόν, ὅτι ἐκόντως
ἐσχάτως ἐξ Εὐρώπης διάφορα ἐκλεκτὰ ὑφάσματα. Οἱ βου-
λόμενοι ἀποταθῆτωσαν εἰς τὸ κατάστημα αὐτοῦ, κειμε-
νον ἐπὶ τῆς διασταυρώσεως τῶν ὁδῶν Ἐρμού καὶ Αἰόλου
(ἐντὸς τοῦ πιλοποιείου Λευκαδίτου) καὶ θέλουσι μὲν
κατὰ πάντα εὐχαριστημένοι.

Ἐκ τοῦ Τυπογραφείου Ἀδελφῶν Περρῆ.